

for Amterne Kredse for det Tilfælde, at der bliver Brug for nye under Valgperioden, eller for det Tilfælde, at der kan blive Brug for Mandater, som der ikke er Repræsentation blandt Kandidaterne til at overtage. Dette findes i Forslaget, og dette maa da være tilfredsstillende for det ærede Medlem.

Saa siger det ærede Medlem: Ja, men det vil kunne føre til, at dersom der var een, der kunde bevare den Hemmelighed, som ligger i Forslagets Udformning paa dette Punkt, helt og fuldt for sig selv, saa vilde han kunne sikre sig Valg i København, og det kunde blive til et helt Lotteri. Det ærede Medlem gav en af sine sædvanlige humoristiske Skildringer af det mærkværdige Fænomen, som her kunde indtræde. Jeg hørte med stor Interesse derpaa, det var særdeles underholdende; men det ærede Medlem ved godt, at det har ikke noget som helst med Virkeligheden at gøre. Et Valg er ikke nogen Fastelavnsforestilling, allermindst indenfor det ærede Medlems Parti, hvor man nok plejer at kunne holde Orden i Geledderne.

Men saa sluttelig det, som er Hovedsagen, og det, som jeg forstod paa det ærede Medlem — naar hans Tale afklædtes den humoristiske og ordrige Pragt — var Hovedsagen for ham at sige: Der kan ved denne Fremgangsmaade vælges Personer, som har haft et meget lille Stemmetal; blot der er Folk, som vil stemme for denne Mand, er der Sandsynlighed for, at han bliver valgt. Men det gælder ogsaa med den Valgordning, vi nu lever under, og det vil altid gælde under en hvilken som helst Valgordning, som er baseret paa Kravet om fuld Forholdsmæssighed. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det ærede Medlem vil jo dog vide, at der er sket Forandringer i dette høje Tings Sammensætning i Løbet af den sidste Valgperiode, som har ført til, at Valgkandidater, der har været opstillet i Kredse og Amter, hvor man absolut ikke kunde vente nogen som helst Mulighed for Valg, er gledet ind som Suppleringsfolk, og det kan ske med saare ringe, med ganske minimale Stemmetal; i hvert Tilfælde, Ordningen forhindrer det paa ingen mulig Maade.

Det ærede Medlem siger — og det er det, som er Hovedsagen —, Socialdemokratiet er stadig Tilhænger af Enkeltmandskredse, naar blot Ligeligheden kan oprettholdes. Vi er i 1920, siger det ærede Medlem, naaet saa langt frem hen imod dette Kravs fulde Opfyldelse, at et Tilbageskridt er umuligt. Jeg vil ikke modsige

det ærede Medlem, naar han udtaler sig saaledes; men det, jeg vil hævde, er, at dette Valglovsforslag ikke paa noget Punkt betyder et Tilbageskridt med Hensyn til den Sikkerhed, det giver for en ligelig Repræsentation. Naar man gennemprøver, saaledes som det er sket i Indenrigsministeriet, samtlige Valg fra 1895 frem til Dato, viser det sig, at af det Antal Suppleringsmandater, her stilles til Disposition, har der ikke været Brug for mere end ca. to Trediedele, ved Valget i 1920 74 pCt., af det Antal Mandater, der er stillet til Disposition; og jeg har paavist for det ærede Medlem, at en ganske ringe Forskydning ved Septembervalget i 1920, en Forskydning, man i hvert Tilfælde særdeles let kan opkonstruere uden at komme ud i nogen som helst af disse hasarderede Betragtninger, som navnlig det ærede Medlem Hr. Rode er Specialist i, vilde bevirke, at der blev Brug for en halv Snes Tillægsmandater mere, end man overhovedet havde til Disposition i Henhold til Valgordningen af 1920.

Men naar det ærede Medlem ser saaledes paa Sagen, siger, at Enmandskredsprincipet tiltaler ham, det har hans, det har hans Partis Tilslutning, naar blot det ikke gaar ud over Sandsynligheden for en ligelig Repræsentation for de forskellige Anskuelser blandt Vælgerne, idet det ærede Medlem ikke paa dette Punkt vil kunne være med til noget Tilbageskridt, saa siger jeg til det ærede Medlem: Saa er der ikke noget som helst i Vejen for, at det ærede Medlem slutter sig til det Lovforslag, her foreligger, thi det betyder paa intet Punkt et Tilbageskridt i det, som er Hovedbetragtningen og Grundprincippet i det ærede Medlems Opfattelse af hele denne Sag.

Det ærede Medlem talte om, at naar Opstillingskredsene blev gjort lige store, vilde man kunne indskrænke Suppleringsmandaternes Antal stærkt, og derved kunde der spares en halv Snes Mandater — nej, en Snes, noget over 20 her i Folketinget. Og saa kunde man, sagde det ærede Medlem, paa Grundlag af Grundlovsbestemmelsen om de københavnske Landstingsmænds Tal omordne Repræsentationen for Provinserne saaledes, at man kunde spare en 6—7 Mandater i Landstinget. Jeg ved ikke, om det er muligt at foretage en Omlægning af Opstillingskredsene, som kan give det Resultat, det ærede Medlem siger. De Forsøg, der fra min Side er gjort derpaa med Anvendelse af det Apparat, som staaar til min Raadighed, har ikke kunnet føre til det Resultat, som det